

prima instanță - I.Stepanov
instanța de apel - L.Popova, M.Moraru, S.Caitaz,

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Caunov Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Caunov Nicolae Fomici împotriva Marinei Caunov, Caunov Nicolae Nicolae și Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliul municipal Chișinău cu privire la nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere primire în proprietate privată a apartamentului nr.30 din str. Nicolae Dîmo 14, mun. Chișinău și recunoașterea parțială nulă a hotărîrii organului de privatizare nr.80 din 13 iulie 1995, în partea ce ține de transmiterea în proprietate privată a apartamentului nr.30 din str. Nicolae Dîmo 14, mun. Chișinău Marinei Caunov și Caunov Nicolae Nicolae,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Caunov Nicolae, și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 03 iunie 2013,

c o n s t a t ă ;

La 06 septembrie 2012 Caunov Nicolae Fomici s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată împotriva Marinei Caunov, Caunov Nicolae Nicolae și Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău în care a solicitat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprie privată a apartamentului cu nr.30 din str. Nicolae Dîmo, 14, mun. Chișinău înregistrată cu nr.1-7039 din 04 octombrie 1995, autentificat notarial Caunov Marina și recunoașterea parțial nulă a hotărîrii organului de privatizare nr. 80 din 13 iulie 1995, în partea ce ține de transmiterea în proprietate privată a apartamentului nr.30 din str. Nicolae Dîmo,14, mun. Chișinău Marinei Caunov și Caunov Nicolae.

În motivarea pretențiilor a menționat că, în perioada căsătoriei cu Caunov Marina, la 04 octombrie 1995 între Caunov Marina și Agenția Teritorială Chișinău a Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, a fost încheiat

Contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire apartamentului nr.30, cu două odăi, cu suprafața totală de 41,6 m² situat pe str. Nicolae Dimo, 14, mun. Chișinău, contractul fiind autentificat notarial.

Mai susține că, la momentul privatizării apartamentului deținea calitatea de membru al familiei chiriașului și că la privatizarea acestui apartament au fost folosite bunurile sale patrimoniale, el nu a întocmit careva contract de donație sau procură, certificate în modul legal, pentru utilizare, bonurilor sale patrimoniale, în vederea procurării apartamentului pe numele pârîților.

Prin referința depusă la 24 septembrie 2014 Caunov Marina și Caunov Nicolae au pledat pentru respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 03 iunie 2013, acțiunea înaintată de Caunov Nicolae Fomici împotriva Marinei Caunov, Caunov Nicolae Nicolae și Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău cu privire la nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere primire în proprietate privată a apartamentului nr.30 din str. Nicolae Dimo 14, mun. Chișinău și recunoașterea parțială nulă a hotărîrii de privatizare nr.80 din 13 iulie 1995, în partea ce ține de transmiterea în proprietate privată a apartamentului nr.30 din str. Nicolae Dimo 14, mun. Chișinău Marinei Caunov și Caunov Nicolae Nicolae, s-a respins ca nefondată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, s-a respins apelul declarat de Caunov Nicolae Fomici și s-a menținut hotărîrea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2013.

La 01 august 2014, Caunov Nicolae Fomici a declarat recurs împotriva hotărîrii judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 iunie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2014, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată.

Recurentul Caunov Nicolae Fomici, în motivarea recursului a menționat că, instanțele ierarhic inferioare nu și-au motivat soluția de respingere a acțiunii în fond în baza normei materiale, nu s-au expus asupra motivelor invocate în acțiune, nu au ținut cont de faptul că la 04 octombrie 1995 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-predare a locuinței în proprietate privată între Agenția Teritorială Chișinău a Ministerului Privatizării și administrării proprietății de stat și Caunov Marina în baza căruia a fost transmisă în proprietate privată imobilul litigios în perioada cînd ultima era în relații de căsătorie cu Caunov Nicolae.

Mai invocă că, instanțele investite cu judecarea fondului au dat o apreciere greșită probelor administrate în cadrul examinării pricinii, unele probe veridice nejustificat fiind respinse. Consideră că faptul participării sau neparticipării sale la privatizarea apartamentului nu este stabilit și în asemenea circumstanțe instanța a interpretat eronat legea materială.

Susține că, la momentul privatizării apartamentului deținea calitate de membru al familiei chiriașului și domiciliu împreună cu familia sa în același imobil, iar privatizarea de către intimați a avut loc cu tănuirea faptului că posedă calitatea de membru al familiei, fapt pe care instanța de judecată nu l-a administrat

la emiterea hotărîrii judecătorești. Totodată consideră că hotărîrea instanței de fond este ilegală deoarece s-a expus și pe fondul cauzei și pe faptul omiterii termenul de prescripție extensivă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Caunov Nicolae Fomici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărîre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Caunov Nicolae Fomici ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Caunov Nicolae Fomici se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari